

[Ole Olsen]

kommer en postgang for sent – forstået på den måde, at vi andre bare kan acceptere, hvad socialdemokratiet kommer med, eller også kan vi lade være. Jeg håber virkelig, socialdemokratiet er indstillet på at gå ind i realistiske forhandlinger – og så vil jeg gerne understrege det følgende: med samtlige partier i dette folketing.

Jeg tror ikke, vi slipper for at overføre penge fra ejersektoren til lejersektoren. Der er stor skævhed i dag, hvor man begunstiger ejersektoren i forhold til lejersektoren. Jeg ved godt, at jeg tit bliver modsagt fra højre side af salen. Jeg mener dog ikke, jeg bliver modsagt på en sådan måde, at det har overbevist mig om, at det ikke er rigtigt.

SF har fremsat forslag om kapitalvindingskat. Vi har tidligere fremsat forslag – og vil godt gøre det igen – om afvikling af overskud og underskud på selvangivelsen. Det er begge forslag, som kan tjene til at overføre penge fra ejersektoren til lejersektoren.

Jeg vil altså på SFs vegne tilsige en i hvert fald saglig behandling i udvalget og også, uden at vi vil binde os til forslagene, sige, at vi synes, der ligger adskillige positive værdier i de forslag, der er fremsat.

Kaj Hansen (DKP):

Må jeg først sige, at der er næppe tvivl om, at disse forslag fra de radikale har den absolut gode hensigt at prøve på at forbedre boligforholdene og finansieringen. Men de midler, der anvendes, vil på længere sigt måske i virkeligheden fremkalde endnu større vanskeligheder end dem, vi kender i dag.

Jeg skal først tage beslutningsforslag nr. B 52 om finansiering af almennyttigt boligbyggeri og sige, at det kan vi af flere grunde ikke støtte. Det siges i punkt 3 f. eks., at de gældende principper for tilvejebringelse af grundkapital for nyt almennyttigt byggeri skal opretholdes. Betyder det også, at de procenter, som ydes – staten 10 pct., kommunerne 6 pct. osv. – skal fastholdes? Hvis man fra de radikales side mener, at de skal fastholdes, så kan vi alene af den grund ikke støtte forslaget.

Vi kan heller ikke støtte forslaget, når det drejer sig om, at man skal have indeksregulerede lån. Det undrer mig noget, at der er en del, som ligesom klamrer sig til halmstrået, der hedder indeksregulerede lån, for at prøve

på at finde en udvej. Jeg ved også godt, at SF mere eller mindre helhjertet har haft fat i det halmstrå for nogle år tilbage, men det ændrer ikke ved, at selv om man nogle få år tilsyneladende opnår nogle fordele, så skaber man nogle meget svære vanskeligheder senere hen.

Jeg har her et skema, som i sin tid blev udarbejdet af en arbejdsgruppe i boligministeriet – jeg tror, det var i 1973 – og det viser meget klart, hvordan de to kurver vil forløbe, dels hvis man har indeksregulerede lån, dels hvis man har almindelige annuitetslån over 40 år. Hvad viser det? Det viser, at i de første 13 år er de indeksregulerede lån billigere, men i de næste 27 år er de indeksregulerede lån dyrere. Det viser også, at når man når omkring de 25–26 år, så er den grundkapital på 100.000 kr., man starter med, fordoblet til 200.000 kr. Der ligger også noget asocialt i en sådan ordning. Netop efter de 20–25 år er der mange, som er ved at nå pensionsalderen, og det vil altså sige, at på det tidspunkt, hvor folk skal til at nedtrappe, holde op med at arbejde, gå på pension, så opnår de den højeste husleje overhovedet. Hvis de altså bliver boende så længe. Det vil jeg dog tvivle på at de gør, når de kan se, hvor voldsomt huslejen vil stige i de senere år, fra det 13. til det 27. år. Det er altså i mange henseender en meget dårlig udvej.

Jeg skal ikke starte en ny boligdebat i dag, men sige, at vi skal til sin tid fremlægge forslag til en statsfinansiering af almennyttigt boligbyggeri, der viser, at det i det lange løb nationaløkonomisk er en bedre forretning for samfundet, og så har det den fordel tillige, at man slipper for de store husleje-forhøjelser, og i realiteten kan man få lejeniveauet nedbragt til det halve.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 53 om lån til lejerne i forbindelse med overtagelse af ejendomme, så har vi 110 pct. sympati for, at man skal finde frem til en ordning, således at lejerne får økonomiske muligheder for at overtage udlejningsejendomme. Men vi vil ikke gå ind for, at det skal være i form af indeksregulerede lån. Hvorfor skal det dog være det? Det kan da være i form af lån, som staten yder. Man kunne f. eks. tænke sig, hvis lejerne skal overtage en ejendom, at staten kunne udstede nogle obligationer, som man kunne betale ejeren med, og som lejerne så måtte forrente. Der kunne